

Den Skatteprocent, fom de heromhandlede ſkattepligtige ſkulle ſvare, er ſom i de tidligere Regeringsforſlag ſat til 2 pCt. af Nettoindtægten.

§ 18.

Under den mellemkommunale Fordeling af Skattebidrag er ikke medtaget det Tilfælde, at en Perſon, der har ſkattepligtigt Ophold i en Kommune her i Landet, udenfor ſin Opholdskommune opbeholder Tiender, Jordſtyld eller Arveafteafgifter, jfr. det til § 14 bemærkede.

§ 21.

Til Beſtemmelſen om, at den Kommune, hvor et ſkattepligtigt Selſtabs Hovedkontor findes, eller Beſtyrelſen har ſit Sæde, beſtræges ſom Opholdskommune, er ſøjet, at den endelige Afgørelſe af dette Spørgsmaal tilkommer Indenrigsministeren.

§ 22.

I det i Fjor forelagte Forſlag (§§ 10 og 14) gif Beſtemmelſen angaaende Bæftatning af Stiftelſer o. lign. ſamt Perſoner, der opholde ſig i Udlandet, ud paa, at, naar den ſkattepligtige drev Hæring eller beſad Ejendom i flere end en Kommune, blev Skattebidraget at fordele mellem Kommunerne efter Forſlagets almindelige Fordelingsregler. Denne Beſtemmelſe udgit i Folketingets Vedtagelſe, ſaaledes at Forholdet herefter maatte blive, at, naar Vedkommende ſtod i ſkattepligtigt Forhold til flere Kommuner, ſkulde ingen Fordeling finde Sted, hvorimod paagældende blev at betragte ſom ſelvſtændig ſkattepligtig overfor hver Kommune. Denne ſidſte Regel kan man ikke finde praktiſt helbig, hvor der er Spørgsmaal om et ſamlet Erhverv eller en under ſamlet Drift vœrende Ejendom, og man har derfor foreſlaaet, at i ſaadant Tilfælde beregnes Skattebidraget af Erhvervets eller Ejendommens Nettoindtægt ſom Helhed og fordeles mellem Kommunerne. Den Kommune, hvorfra Driften af Erhvervet eller Ejendommen ſtyres, betragtes da ſom Opholdskommune; den endelige Beſtemmelſe heraf tilkommer Indenrigsministeren, der ligeledes afgør, om Fordelingen ſkal ſke efter de for Perſoner (§§ 18—20) eller Selſtaber (§ 21) givne Regler.

Man har i denne Paragraf genoptaget Beſtemmelſen i det tidligere Regeringsforſlag (§ 15) om, at Fordelingen mellem flere Kommuner af det Skattebidrag, der maatte paahvile Staten eller Statsinſtitutioner, foretages af vedkommende Miniſter.

2det Afſnit.

Medens dette Afſnit i øvrigt er enſlydende med de i Fjor foreſlaaede Beſtemmelſer om Ligning paa Bygningsſtyld, er der af Hensyn til Dufter, fremsatte under Forhandlingerne i Folketinget, foretaget følgende Ændringer.

§ 27.

Der er her tilføjet, at, naar der ved kongelig Bevilling paa Inddæmning og Udtørring af Dele af Havet indrømmes Bevillingshaveren Skattefrihed i et begrænſet Areal, omfatter Skattefriheden tillige Frihed for Bygningsſtyld af de paa Arealet opførte Bygninger. Det ſamme gælder derhos tidligere meddelte Bevillinger.

§ 33.

I denne Paragraf er optaget Beſtemmelſe om fritagelſe for Afgift efter Bygningsſtyld i det Tilfælde, at en Bygning har henſtaaet ubenyttet.

§ 35.

Fra flere Sider blev det i Folketinget anført, at Ligningen paa Bygningsſtyld ſom en ny Afgift vilde ramme haardt og paa ubelig Maade paavirke Ejendomsforholdene, naar den ſtraks efter Lovens Strafftræden paalagdes med ſit fulde Beløb. Man har maattet erkende Betydningen af dette Hensyn, og man har derfor foreſlaaet en betydelig Lempelſe i den Maade, hvorpaa Afgiften paalægges Ejendommene, nemlig ſaaledes, at i de første 4 Aar, i hvilke Ligning paa Bygningsſtyld foretages, kommer Bygningsſtylden kun i Betragtning med en Fjerdedel, i de næſte 4 Aar med Halvdelen og endelig i de følgende Aar med 3 Fjerdedele af dens fulde Beløb. Der vil altsaa hengaa i alt 12 Aar, inden Afgiften fuldt kommer til at paahvile Ejendommene.

Denne Lempelſe gælder ſaa vel Ligning til Sognekommunerne ſom Ligning til Amtsrepartitionsfondent jfr. § 35, første Stykke.

§ 40.

Man har anſet det for rigtigt, ligesom Tilfældet er for Handelspladſernes Vedkommende, at undtage Sundbyernes Sognekommune under Kjøbenhavns Amt fra Lovens Beſtemmelſer om Ligning paa Bygningsſtyld.